De Heraut

van de

Gereformeerde Kerken in Nederland.

Het auteursrecht van den inhoud van dit blad wordt verzekerd overeenkomstig de wet van 28 Juni 1881 (*Staatsblad* No. 124.)

Dit blad wordt geregeld des *Vrijdags* aan de geabonneerden verzonden. Bijdragen van medewerkers, ingezonden stukken en alles wat verder den inhoud van dit blad betreft, te adresseeren aan de **REDACTIE**. Abonnementen en Advertentiën aan de **ADMINISTRATIE**; **Bureau: Warmoesstraat 90, te Amsterdam.** Inzendingen, die later dan *Donderdag* 's namiddags te 12 uren worden ontvangen, kunnen voor het nummer van die week niet meer in aanmerking komen.

Zondag 26 Juli 1908. No. 1595.

Abonnementsprijs: *franco* aan huis, per drie maanden ƒ 1.20, voor België per jaar ƒ 5.30 bij vooruitbetaling, voor het verdere Buitenland en Ned.-Indië per jaar ƒ 6 bij vooruitbetaling. Afzonderlijke nummers ƒ —.10. Abonnementen worden aangenomen door het Bureel te Amsterdam, Boekhandelaren, Postdirecteuren enz.
Advertentiën: van 1 tot 6 regels ƒ 1.20, voor elken regel meer ƒ —.20. Aanvragen en vermelding van liefdegaven ƒ —.12 per regel.

„Een Leidsman tot levende fonteinen."

> Want het Lam, dat in het midden des troons is, zal ze weiden, en zal hun een leidsman zijn tot levende fonteinen der wateren; en God zal alle tranen van hunne oogen afwisschen.
> Openb. VII : 17.

In ons waterrijk land wordt de diepe zin van de *watertaal* der Schrift zoo zwak gevoeld. Gebrek aan water is onder ons zoo uiterst zeldzaam, en eer is overlast van 't water kenmerk van ons doorweekt polderland. En als we dan in de Schrift lezen van *„hijgen naar de waterstroomen"* en van *„dorsten"* naar den levenden God, dan moge ons dit als beeldspraak boeien, maar 't gaat buiten eigen ervaring om. Of wie heeft ten onzent, koortshitte nu uitgenomen, ooit een dorst gekend, dat hem de tong aan het verhemelte kleefde? Of wie zou er onder ons een gave der reddende liefde in zien, zoo broederhand hem niet anders toereikte dan.... *een beker koud water!*

Als we de Schrift opslaan, hebben we te doen met landstreken, waar *water* de groote levensvraag is. Hoe aan water te komen in de woestijn, hoe aan water te geraken in de dorre vlakten, hoe de akkers te besproeien als de regen uitblijft. Lees het bij Joel, wat een jaar van droogte in Israel was. Eén kermen om water in stad en dorp, dat „elk beest des velds naar God schreeuwde", en een ieder „rouwklaagde en zich met den zak omgordde", en de priester „huilde bij het altaar".

Wij zijn teleurgesteld als de lucht betrekt en de wolken komen opzetten, maar in Israel werd de donkerheid der wolken met vreugdegeroep begroet, en Mozes noemt ze *„de schat van God"* (Deut. 28:12). Hij sprak toch: „De Heere zal u opendoen zijn goeden schat, den hemel, om aan uw land regen te geven". De Heere is de Rotssteen, de grond van Israels vertrouwen, maar toch ook de Rotssteen, waaruit het water komt. Hij is onze levende *bron*, bij Hem is *„de Fontein des levens"*. En waar men bij het hooren van een „fontein" ten onzent denkt aan een gekunstelde fontein op plein of buitenplaats, is voor Israel de fontein een *springader* waar stroomen des levend en waters zich uit opbuigen en afvloeien over het dorre veld. „levend water" is voor Israel water dat vanzelf kwelt en springt en altoos ritselend en bruisend is, in tegenstelling met de bak of put, waarin het water stil ligt en dood lijkt. En van daar dat bezingen van God, den Almachtige, als een levende Bron van rijk en heerlijk leven, als *de* Fontein des levens, uit Wien aan alle creatuur het leven toespat en toevloeit.

Eerst zoo dit klaar voor u staat, kunt ge dan ook de heerlijkheid gevoelen van wat tot Johannes op Patmos van „het Lam, dat in het midden des troons is", werd gezegd; dit namelijk, dat het Lam Gods ons zijn zal een *„Leidsman tot levende fonteinen der wateren."*

Uw Jezus u een Leidsman tot levende fonteinen!

Wat houdt dit in?

Ge zijt *op weg*. Ge gaat op *dien weg* voort. Ge staat niet stil. Ge blijft niet *waar* ge waart noch *die* ge waart. Ge beweegt u naar iets toe. Ge gaat af op een doel. Ge volgt een bestemming. De plant blijft die ze is en vegeteert, de mensch niet. Als ge in den dierentuin na jaren den leeuw terug vindt, is het altoos dezelfde leeuw; en dat blijft die leeuw tot hij den kop vol majesteit ten leste buigt, zijn manen vallen laat, en sterft. Maar niet alzoo de mensch. De mensch die eender blijft, zondigt tegen zijn leven en tegen zijn God, die hem dit leven schonk. De plant staat geworteld, en blijft waar ze uitschoot. De leeuw komt uit zijn hol en kiest zijn hol weer. Alleen de mensch heeft *een weg* en *is* op weg. Kiest hij nu den goeden weg, dan loopt deze zijn weg uit op het leven. En van daar dat Jezus ons zijn Evangelie gaf in deze raadselachtige spreuk: *Ik ben voor u de weg, de waarheid, en het leven.* Niet maar *een* weg, doch *de* weg; de *ware* weg, en daarom *de waarheid*; en dus ook de weg, die uitloopt op *het leven*.

Druk zijn, altoos u bewegen, u keeren en ombuigen, en op en nedergaan, is nog niet het *bewandelen* van *een weg*. Een *weg* onderstelt, dat ge vooruit komt, dat ge een vaste richting volgt, dat ge na tien jaren levens heel een eind van dien weg hebt afgeloopen, en nu op een heel ander punt, veel nader aan uw doel, u bevindt. Hm ook, dat ge bij uw sterven het eindpunt op uw weg bereikt hebt, waar uw Jezus u opwacht.

Niet, als of ge een *ander* mensch waart geworden. Altoos *dezelfde* mensch, met uw eigen karakter, met uw eigen gaven en eigen levensroeping. Maar dat alles ontplooid, ontwikkeld, rijker en voller geworden. Altoos *dezelfde* mensch, maar nu met het stuk van den weg achter u, dat toen voor u lag, en daarom uw levensdoel, uw eeuwige bestemming, uw God, en het Vaderhuis zooveel naderbij.

Wie nu dien weg *alleen* opgaat, verdoolt. Het is met dien levensweg als met den weg in de woestijn. Er is niets afgebakend. Er ligt geen spoor. En in het rulle zand is elke voetstap verdwenen. Alleen de gids kent dezen weg. Zonder leidsman is deze weg niet te ontdekken. De leidsman in de woestijn kent dien weg aan den loop der starren, aan de richting van de hemelstreek, aan een bron, aan een oase, aan een rots te midden van het zand, en ook uit eigen heugenis. En zoo ook kan op den weg, dien uw geest heeft te volgen, alleen hij u leiden, die de teekenen des hemels verstaat, ziet wat u ontgaat, en instinktief voelt, wat gij niet merkt. En die Leidsman nu op uw levensweg kan alleen uw Heiland, uw Jezus voor u zijn. Ge ziet hem niet, en toch is hij bij u. Ge waant alleen te zijn, en toch is hij het die u onzichtbaar dringt en op den weg vooruit stuwt. En waar gij afdolen zoudt, fluistert hij het u zoo teederlijk in het oor: *Niet daarheen, hier gaat de weg!*

En zoo gaat dan, wie door Jezus geleid wordt, stilgerust en blijmoedig op zijn levensweg voort.

Wie in hoogen waan van eigen wijsheid riep: „Ik heb geen leidsman van noode, zelf zal ik mij dien weg wel banen", die vermoeit zich levenslang, en doolt altoos om hetzelfde punt om. En als het leven voor hem uit is, is hij geen stap gevorderd. „De weg der goddeloozen zal vergaan."

Maar zoo doen de meesten niet. Schier ieder wil een leidsman hebben, en in gansch een menigte bieden de leidslieden zich hiertoe aan. Jezus willen ze niet. Het Lam mag hun leidsman niet zijn. Maar onder de kinderen der menschen kiezen ze, naar eigen zin en neiging, zich een leidsman op den levensweg uit. Een machtigen geest, een groot denker, een slim berekenaar, een streeler van hun zin en lust, een profeet die brood eet, maar hun gouden bergen belooft, een grootdoener, een grootspreker, een man wiens roem en naam onder de kinderen der menschen uitgaat.

En zulke leidslieden uit de kinderen der menschen volgend, komen ze dan ook tot de wateren die hun dorst zullen lesschen. Maar het zijn gegraven putten, waaruit zij zich zelven drenken moeten, of erger nog, „gebroken bakken", waaruit het water door de reten wegsijpelt.

Ze vinden goud en geld, ze vinden eer en invloed, ze winnen rijke gedachten en rijken kunstzin. Maar als straks de eeuwigheid over hen wordt ingeluid, azen de erven op hun goed, breekt hun invloed weg als een riethalm, en vergaat al hun denken en hun kunstrijk zinnen in het niet.

Tot *„levende fonteinen"* brachten die leidslieden uit de kinderen der menschen hen nimmer.

De misleiden gaan, gelijk ze gekomen zijn, en het einde is één jammerlijk fiasco, één geestelijk bankroet van heel hun leven.

Jezus alleen is de Leidsman tot de levende, nooit teleurstellende, altoos springende fonteinen; omdat Jezus u *in uw hart* aangrijpt, *in uw ziel* verrijkt, van *binnen* uit u bewerkt, het gif uit uw levensbloed uitzuivert, en het eeuwige in u rijpen doet.

Ook hij wil wel, dat ge 't geld en goed op uw weg opraapt, maar om er over te rentmeesteren in zijn naam. Ook hij legt wel invloed en gezag in uw hand, maar om ze te besteden tot Gods eer. Ook hij kweekt wel denkkracht en kunstzin aan, maar als een kleed voor *dit* leven. En onder dit alles door blijft hoofdzaak de werking ervan op uw hart. Of het u een aanknooping gaf aan de eeuwige beginselen; of het iets in u ontkiemen deed, dat breed zijn takken in het eeuwige kan uitspreiden; of het de liefde in u tot een macht, het geloof in u tot een sterkte, de hope in u tot een altoos wenkend levensdoel maakte; of het beeld van uw God in u iets van Zijn trekken ging vertoonen; of het kind-zijn u uw Vader deed vinden, of het u bezielde en bezielende gemeenschap gaf met den levenden God.

Laat dan straks ook bij uw sterven, geld en goed, eer en invloed, denkkracht en kunstzin u ontvallen, dan hebt ge nog *niets* verloren; want de winste in het hart blijft. Wat van het eeuwige in uw hart ontlook, sluit aan aan het eeuwige daarboven; en voor dorheid zijn er dan stroomen des levens, en voor verterende dorst een altoos springende fontein van heilige vreugde.

De leidslieden uit de kinderen der menschen bieden u een ruiker van bloemen, die, als het eind van den weg bereikt is, verwelken in uw hand; maar als het Lam uw leidsman mocht zijn, komt ge uit bij de zuivere rivier van het water des levens, klaar als kristal, voortkomende uit den troon van God, en verkwikt ge u aan „den boom des levens, voortbrengende twaalf vruchten, van maand tot maand gevende zijn vrucht."

Officieele Berichten.

Werkendam, 20 Juli. Na enkele weken van spanning verblijdde de Heere onze gemeente weder, doordat Ds. J. Osinga voor het ontvangen beroep bedankte. L.l. Zondag werden de banden der gemeenschap opnieuw versterkt en toonde èn predikant èn gemeente elkaar hunne wederzijdsche liefde en waardeering.

Namens den Kerkeraad sprak Br. Ruitenberg een woord van dank, en wenschte hij onzen geachten herder en leeraar Gods nabijheid op zijn verdere levensreize toe, waarna te zamen Ps. 122 : 3 werd aangeheven.

Spare de Heere hem en zijn huisgezin voor onze gemeente en worde zijn werk bij aan- en voortgang voor velen ten zegen.

Door mij is voor het beroep naar Heerjansdam bedankt, daar ik geene beslissing kan nemen omtrent mijn al of niet gaan naar Zuid-Afrika vóór einde Augustus.

M. Uijtenhoudt.

Adres: Ds. J. van Andel.

Gorinchem, 22 Juli 1908.

Geref. Kerk van Kampen.

De Kerkeraden der Geref. Kerken of anderen gelieven de stukken voor den bijzonderen Kerkeraad op te zenden aan den scriba J. A. G. de Waal.

Namens den Kerkeraad voornoemd:

De Waal, *scriba.*

Kampen, 17 Juli 1908.

AGENDUM. Voor de Vergadering van Geref. Kerken in de Classis Gouda, te houden D.V. op Dinsdag 4 Augustus 1908, aanvang voormiddag 9 uur, in de Noorderkerk aan de Turfmarkt te Gouda.

1. Opening namens de roepende Kerk.
2. Onderzoek der Credentialen.
3. Aanwijsing van het Moderamen.
4. Lezing en vaststelling der Notulen.
5. Ingekomen stukken.
6. Behandeling van Instructiën.
7. Rapport van de Deputaten der Particuliere Synode.
8. Behandeling van het Concept-Huishoudelijk Reglement.
9. Financieele zaken. Inning der collecten voor de Theologische School en de Zending.
10. Nazien der boeken van de Dep. voor de verschillende collecten.
11. Vaststelling der begrooting voor de hulpbehoevende Kerken.
12. Benoemingen volgens art. 13 en 19 van het Huishoudelijk Reglement.
13. Rondvraag naar art. 41 K. O.
14. Regeling der vacaturebeurten.
15. Aanwijzing van de roepende Kerk voor de volgende vergadering.
16. Toepassing (zoo noodig) van art. 43 K. O.
17. Lezing der korte notulen.
18. Sluiting der Vergadering.

Namens de roepende Kerk van Oudewater.

A. van Dijk, *Praeses.*
A. F. Derksen, *Scriba.*

Vergadering van de Particuliere Synode van de Gereformeerde Kerken in Noord-Brabant en Limburg, gehouden te Breda den 10den Juni 1908.

In het Moderamen nemen zitting Ds. A. J. Mulder praeses, Ds. W. Bosch assessor, Ds. L. G. Goris 1ste scriba, Ds. A. Brummelkamp 2de scriba.

De notulen worden gelezen en onveranderd goedgekeurd.

Ingekomen stukken: Schrijven van Ds. E. Ph. Pl. te A., en schrijven van broeder H. D. te Venlo.

Door den Penningmeester van de Kas voor hulpbehoevende Kerken in de Provincie en door den Provincialen Quaestor wordt rapport uitgebracht. Hun wordt dank gezegd voor hun beheer.

Br. A. C. van Drimmelen brengt rapport uit als penningmeester van de Evangelisatie in Noord Brabant en Limburg. In ontvangst en uitgaaf ƒ 5052.14. De Kas sluit met een nadeelig saldo van ƒ 21.04. Voor zijn belangloos beheer wordt hem dank gezegd.

Zakelijk rapport van den Evangelisatie-arbeid wordt uitgebracht door Ds. L. G. Goris, scriba van Deputaten. Hem wordt dank gezegd voor zijn keurig rapport.

Uit deze mededeelingen blijkt de moeilijkheid om een gebouw te Venlo te houden. Ernstig wordt de vraag besproken: moet een lokaal gekocht of gebouwd.

Aan Deputaten wordt machtiging verleend om naar bevind van zaken te handelen.

In verband met de concept-regeling voor het verband met de Theol. Faculteit der Vrije Universiteit adviseert de synode tot aanneming met wijziging van art. 15.

Het voorstel van de classe Almkerk, dat de Generale Synode haar werkzaamheden regelt gelijk dat door de classis Zwolle is voorgesteld, wordt aangenomen.

Aan de kerken van Sprang, Waardhuijs, Helmond, Helenaveen, en Moerdijk wordt hulp toegezegd.

Aan Ds. Binnema wordt opgedragen de catechisatie te Helmond te houden.

Het voorstel van de kerk van Veen in de classis 's Bosch, betreffende art. 36 Geref. geloofsbelijdenis, wordt niet overgenomen, en te dien opzichte uitgesproken: de Particuliere Synode, van oordeel, dat de bekende zinsnede uit art. 36 onzer Geref. Belijdenis door de Synode van Utrecht van 1905 geschrapt, wel had kunnen blijven en een verklaring aan den voet van dat art. deze zinsnede betreffende, met het oog op de omstandigheid verkieselijker ware geweest, kan zich met het voorstel van de classis 's Bosch en de kerk van Veen, in deze materie niet vereenigen, wijl wel degelijk schriftuurlijke gronden voor haar besluit door de genoemde Synode zijn bijgebracht.

Ook wordt aangenomen een voorstel van dezen inhoud: de Particuliere Synode, gezien het voorstel van de classis Leiden, in zake den Evangelisatie-arbeid in Brabant, Limburg en Drenthe, stemt daarmee ten volle in en brengt dit ter Generale Synode.

Benoemingen. Als afgevaardigde ter Generale Synode worden gekozen de Dss. W. Bosch en J. A. Goedbloed, primi; A. J. Mulder en L. G. Goris, secundi; Oudd. A. C. van Lummel, te Klundert en J. R. de Mildt, te 's Bosch, primi; H. Schreuders, te Veen en W. N. de Leeuw, te Almkerk, secundi. Tot curator der Theol. school wordt benoemd Dss. W. Bosch, secundus J. A. Goedbloed. Deputaat voor de Generale Kas voor hulpbehoevende Kerken Dss. E. Zwiers, te Willemstad, primus; A. J. Mulder, te Klundert, secundus. Tot Prov. Quaestor wordt benoemd Oud. W. N. de Leeuw, te Almkerk; secundus Ds. W. Bosch. Deput. hulpbeh. kerken in de Prov. oudd. A. Oost, J. Verhagen, en J. Maris, te Oudemol bij Fynaert, penningmeester. Deput. art. 13 D. K. O. Dss. L. G. Goris, A. Brummelkamp, oud. W. N. de Leeuw. Deput. art 49 D. K. O. Dss. W. Bosch, J. Bosch Jr., A. Brummelkamp, J. A. Goedbloed (advies), A. J. Mulder. Deput. voor den Evangelisatie-arbeid herbenoemd met vervanging van Ds. J. C. Aalders in de plaats van Ds. J. M. Mulder. Archiefbewarende kerk 's-Hertogenbosch.

De Partic. Synode van 1909 zal gehouden worden te Almkerk in de eerste helft van Juni saam te roepen door de kerk van Almkerk.

Namens de Particul. Synode:
A. Brummelkamp, *Adjunct Scriba.*

Kort verslag der verdaagde zitting van de Part. Syn. van Zuid-Holland ten Z. gehouden 23 Juni te Gorinchem.

In 't vorig verslag werd onder de deput. voor de zending uit de classis Rotterdam bij vergissing niet opgenomen Ds. C. B. Bavinck van Rotterdam.

Op deze Vergad. wordt besloten dat Z. Holland ten Z. zich in de zaak van Ds. E. Th. P. v. A. tot de Gen. Syn. zal werden.

Een schrijven der classis Schiedam inzake art. 13 D. K. O. zal worden beantwoord met een desbetreffend verzoek aan die classis.

De gevraagde mededeelingen van den Curator der Theol. school worden gelezen en voor kennisgeving aangenomen.

Deput. art. 11 en 13 D. K. O. willen de nog benoodigde ƒ 300 vinden door omslag over de classes volgens dit percentage: Barendrecht 12 pCt. Brielle 6 pCt. Dordrecht 18 pCt. Gorinchem 12 pCt., Rotterdam 30 pCt., Schiedam 22 pCt.

Het bezwaarschrift uit Rotterdam A. wordt behandeld. Het moderamen ontvangt opdracht, in mondelinge samenspreking met de comm. van bezwaarden de beslissing der Part. Syn. mede te deelen en toe te lichten.

In plaats van den sec. afgev. ter Gen. Syn., oud. Schippers, die zich niet beschikbaar wenscht te stellen, wordt gekozen oud. Troost.

De praeses sluit de vergadering der Partic. Synode.

Op last der Particuliere Synode:
G. L. Goris, *Adjunct-Scriba.*

Buitenland

Duitschland. De algemeene Lutherse conferentie.

Het werd gevreesd, dat dit jaar in den boezem van de algemeene Luthersche conferentie eene scheuring zou ontstaan. Doch dit is niet geschied. Want bij een laatste vergadering der engere conferentie op het einde van April te Maagdenburg gehouden, werd een voorstel aangenomen, waardoor de leden der conferentie verdeeld worden in drie relatief zelfstandige groepen. De eerste groep bestaat uit Lutherschen, die tot eene landskerk behooren; de tweede groep bestaat uit leden van Vrije Luthersche kerken en uit leden van landskerken die met de beginselen der Vrije Lutherschen instemmen; de derde groep wordt gevormd door Lutherschen die tot de Pruisische Unie behooren.

Ook is eene bepaling van de wet op de kerkelijke belasting van het jaar 1905 ingetrokken, die de oud-Lutherschen, of Lutherschen die tot vrije kerken behooren, zeer hard viel. Het was de bepaling volgens welke degenen, die zich bij de Lutherse kerk voegden, eerst een tijdlang belasting voor de geunieerde kerk moesten betalen.

Zwitserland. De Vrije kerk in Genève.

Wij deelden mede, dat in Genève staat en kerk van elkander gescheiden werden. De leiders van de Gereformeerde kerk legden het er nu op toe, om de geheele kerk met al haar verschillende richtingen bijeen te houden. Daarom werd er eene „constitueerende vergadering" saamgeroepen. Maar het heeft die vergadering heel wat moeite gekost om eene organisatie in het leven te roepen, waarin allen konden saamgebonden worden. Vroeger was in de staatskerk elk burger die Gereformeerd geboren was, lid der Gereformeerde staatskerk. De liberalen stonden er op, dat deze toestand in de vrije kerk zou voortduren. De orthodoxen in Genève, evenals in Frankrijk „Evangelischen" genoemd, verlangden dat men eene schriftelijke of mondelinge verklaring zou afleggen, bij wijze van eene belijdenis des geloofs, voordat men als lid der kerk kon toegelaten worden. De beide partijen zijn ten slotte na lange en levendige debatten tot een compromis gekomen. Dit compromis bestaat hierin, dat men wel geen verklaring behoeft af te leggen om lid van de kerk te worden, maar dat, om stemrecht in de kerk uit te oefenen, wel zekere verklaring geëischt wordt. Dit is een zonderling compromis. Men zal dus wel ten avondmaal mogen gaan zonder belijdenis des geloofs, maar het medewerken tot verkiezing van ambtsdragers is niet gecorloofd zonder onderteekening van zekere geloofsbelijdenis. Alsof het een van het ander in de kerk des Heeren te scheiden was!

Zeer lang is er op de constitueerende vergadering gehandeld over de vraag, of men ook vrouwen kiesrecht geven zou. Ten slotte werd in beginsel aangenomen, dat ook vrouwen stemrecht zouden hebben, doch met de bepaling dat de zaak nog nader moest bestudeerd worden, voor men daarover een definitief besluit nam. In het voorbijgaan zij opgemerkt, dat in de Vrije kerk van Waadtland de vrouwen reeds stemrecht hebben.

De leden der vrije kerken van Genève kunnen ook lid worden der nieuwe organisatie. Of zij van dit recht zullen gebruik maken, is nog de vraag. Als men weet, dat in de nieuwe organisatie elke groep, naar eigen aard en eigen belijdenis, zich zal kunnen constitueeren, dan is wellicht veel dat ons vreemd, ja ongerijmd in de nieuwe organisatie voorkomt, verklaard.

Inmiddels zijn vele Genèvers onder leiding van Philippe Berthelier er op uit, om de staatskerk weder te herstellen. Een daartoe strekkend verzoekschrift aan den raad van state, is geteekend door 3500 burgers. Maar wij houden het er voor, dat het niet gelukken zal den vroegeren toestand op kerkelijk gebied weder te herstellen.

Noord-Amerika. Anarchisten. De Synode der Reformed Church.

Aartsbisschop Farley te New-York, en andere hooge geestelijken der Roomsche kerk op verscheidene plaatsen in het land, vooral in Chicago, hebben in den laatsten tijd dreigbrieven van anarchisten ontvangen. Tot hiertoe was Amerika het dorado der anarchisten van alle landen van Europa, omdat zij zich in de nieuwe wereld geheel vrij konden bewegen. Alleen wanneer zij het in hunne redevoeringen te erg maakten, door met bloedstorting en brandstichting te dreigen, trad de politie op, ontbond de vergadering en nam de hoofdleiders in hechtenis. Vooral onder de Italianen en Polen zijn er, die hunne anarchistische beginselen tot het uiterste drijven. Eindelijk is echter het geduld der regeering uitgeput, en daarom heeft zij besloten, alle anarchisten die de rust verstoren, het land uit te zetten, en naar hun vaderland terug te zenden, wanneer zij niet langer dan drie jaren in Noord-Amerika zijn. Ook de politie heeft scherpere maatregelen genomen. Vroeger liet zij de vergaderingen houden en greep alleen dan in, wanneer sprekers hunne hoorders aanzetten tot daden, die in strijd zijn met de wetten des lands. Tegenwoordig worden in de meeste steden de vergaderingen zelve verboden. Dit zijn strenge maatregelen in een land, waarin men tot hiertoe het recht van het vrije woord en van vrijheid van vergaderen zonder eenige beperking heeft uitgeoefend. Doch de regeering meent niet anders te kunnen handelen, en de groote meerderheid van de burgers is het met haar eens. Reeds is het voorgekomen, dat een anarchist uit Italië een Roomsch priester, die hem de ouwel aanbood om te communiceeren, verraderlijk vermoordde.

Omtrent de Synode der Reformed Church deelt *De Hope* mede:

Volgens ons bericht zal er een secretaris benoemd worden, wiens werk het zijn zal het godsdienstig onderwijs in de Sabbatsscholen te verbeteren. Dit is volgens ons inzien een schrede verder op den weg der centralisatie van al het werk der Kerk. Zij, die in zulk een centralisatie heil zien voor de Kerk, zullen het besluit der Algemeene Synode met vreugde begroeten. De bureaucratische geest is sterk in de Kerk en telt vele aanhangers. Men wil tegenwoordig alles reglementeeren en uniformeeren. Nu is het de Zondagsschool, die aan de beurt is. Is dit het begin van een algemeene paedagogische reglementeering van de godsdienstige opvoeding der jeugd in de Gereformeerde Kerk? Wie weet, of men niet spoedig er toe zal overgaan om ook het homiletisch werk der Kerk, de